కళ్ళులాంటివి. ఏ మాట వినాలి, ఏమాట వినకూడదు దానికి వివేకం ఉండాలి. కనిపించినదల్లా నాకు కావాలి అంటే వాడికి వైరాగ్యం లేదని అర్థం. పైకి మనం అందరిలాగే ఉండాలి మనం లోపల ఎంతోకొంత వైరాగ్యాన్ని పోషించుకోవాలి. మనం ప్రతీ చిన్న విషయానికి ఉద్రేకపడతాము అనుకోండి ఆలోచనాశక్తి తగ్గిపోతుంది. మన తలంపు, మన ఆలోచన, మన శక్తిని అంతా హృదయం మీద పెడితే, మనస్సును హృదయంలో నిలబెట్టి ఉంచితే హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువు ఏదో టైములో మనకి అనుభవంలోనికి వస్తుంది. అనుకరణ పనికిరాదు. భగవంతుడు ఒకో మనిషికి ఒకో పని కేటాయిస్తాడు. నీ శరీరానికి ఏ పని అయితే కేటాయించాడో ఆ పని ఇష్టంగా, ప్రేమగా చెయ్యి. ఆపని పట్ల నీ మనస్సునీ, దేహాన్నీ అర్పించి చెయ్యి. భగవంతుడికి అర్పించి చెయ్యి. ఆ రకంగా నువ్వు పనిచేస్తే ఆ పని చేస్తూ పనిలేనిస్థితికి ఎదిగివెళ్ళిపోతావు. పని మిమ్మల్ని ముట్టుకోదు. పని మిమ్మల్ని వదిలేస్తుంది. మీ ఇంట్లో మీ డ్యూటీ మీరు చేస్తూ మనం పొందవలసింది వేరే ఉంది అని మనస్సుని భగవంతుడి మీద పెట్టుకోండి. అప్పుడు నీ ధర్మాన్ని నువ్వు బాగా నిర్వర్తిస్తున్నావని అర్థం. ఆ రకంగా చేసినా నీకు హృదయంలో ఉన్న శక్తిపాతం మేల్కొంటుంది. దానికి ఒక్కసారి మెలకువవచ్చిందా మీ పని పూర్తి అయిపోయినట్టే. మీకు బ్రహ్మజ్ఞానం వచ్చేస్తుంది.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 30-01-2010, వాలమర్రు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

సీతమ్మగారి జ్ఞాపకార్థం ఈ సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేసాము. ఆవిడ పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం, పరిపూర్ణమైన భక్తి గల వ్యక్తి. కపటంలేని జీవితం ఆవిడది. కొంతమందిలోపల ఒక రకంగా ఉంటారు, బయటకు ఒక రకంగా ఉంటారు. ఇలా లోపల బయట బేధం లేకుండా సీతమ్మగారు ఒకేరకంగా జీవించారు. మీరు సబ్జక్టు బాగా అర్థం చేసుకోవాలి. అసలు మనిషికి దుఃఖం ఎందుకు వస్తోంది, అశాంతి ఎందుకు వస్తోంది, జన్మలు ఎందుకు వస్తున్నాయి. దానికి కర్తృత్వం కారణం అని చెపుతారు. మేము సాధన బాగా చేస్తున్నాము అని చెపుతారు గాని ఒక్కడికీ దేహాభిమానం పోలేదు. మనకు దేహం మీద ఇష్టం పోలేదు. దేహం మీద మనకు ఉన్న ఇష్టం కొలదీ, అభిమానం కొలదీ మన దేహానికి మరణం వస్తే కంగారుపడిపోతాము. అదే ఇతరుల దేహానికి మరణం వస్తే నేను కంగారుపడను ఎందుచేత నంటే ఆ దేహం నాది కాదని నాకు తెలుస్తోంది. ఆ దేహం కూడా నాదే అనుకునే వాడు ప్రజా సేవకుడు అవుతాడు, మహాత్ముడు అవుతాడు. సర్వసాధారణంగా మనం ఇతరులకు సేవ చేసినా వ్యక్తిభావనతో చేస్తాము. దాని వలన పుణ్యం వస్తుంది కాని అజ్ఞానం పోదు. మనం ఇతరులకు ఏదైనా సహాయం చేస్తే వారికి ఉపకారం చేసాము అనుకొంటాము. ఆ దేహం

కూడా మన దేహం అనుకొంటే ఉపకారం చేసాము అనే బుద్ధి ఇంక మనకు రాదు. మనలో అజ్ఞానం ఉన్నంతసేపు దుఃఖం వస్తుంది, అశాంతి వస్తుంది, జన్మలు వస్తూనే ఉంటాయి. కొంతమంది అహంభావన బయటకు తెలుస్తూ ఉంటుంది, కొంతమంది మనకు తెలియనివ్వరు. మనం ఎవరితో అయినా మాట్లాడేటప్పుడు ఆ మనిషిలో ఎంతోకొంత అహంభావన ఉంది అనుకొనే మాట్లాడాలి. వాడికి అహంభావన ఉంది కాబట్టే ఈ జన్మ వచ్చింది, అహంభావన లేకపోతే అసలు జన్మేరాదు. అది దృష్టిలో పెట్టుకొని మాట్లాడితే మనం సమానంగా మాట్లాడగలము. వారికి అహంభావన లేదనుకొని మాట్లాడితే ప్రమాదంలో పడతాము.

వ్యక్తిభావన లేకుండా మనం సేవచేస్తే, పూజచేస్తే అహంభావన నెమ్మదిగా తగ్గిపోతుంది. లోపల వ్యక్తిభావన పెట్టుకొని సేవచేయటం వలన మీకు పుణ్యం వస్తుంది కాని అహంభావన నశించదు. సేవ చేసేటప్పడు మనం పైకి అనకపోయినా వారికి సేవ చేసాము, వీరికి సేవ చేసాము అని లోపల అనుకొంటాము కదా. అలా లోపల అనుకొన్నా ప్రమాదమే. లోపలే కదా అని అనుకోవద్దు. అది మీరు పరిశీలనగా చూసుకోండి. మనకి ఏవో కోరికలు వస్తున్నాయి. అవి ఎక్కడనుండి వస్తున్నాయి. అవి బయట నుండి రావటంలేదు. లోపలనుండే వస్తున్నాయి. ఇప్పడు ఈ శరీరంతో ఎలా ఉన్నామో అలాగే మనం పూర్వ నుండి కొన్నివేల శరీరాలు మార్చుకొంటూ వస్తున్నాము. పూర్వజన్మల నుండి మనకు కొన్ని అలవాట్లు ఉంటాయి. అవి వాసనకింద మారి మేకులు దిగినట్లు అలా మనస్సులో ఉంటాయి. ఈ శరీరం చనిపోతుంది. మరణానంతరం మనస్సు మన కూడా వచ్చేస్తుంది. కోరికలు అన్నీ మనస్సులో ఉన్నాయి. ఈ కోరికలు నెరవేరాలంటే దానికి శరీరం కావాలి కాబట్టి కొత్తశరీరం వస్తుంది. మీకు సినిమా చూడాలి అనే కోరిక ఉంది అనుకోండి, అది మనస్సులో ఉంది కాని వెళ్ళి చూడటానికి శరీరం ఉండాలి, కళ్ళు ఉండాలి. నీ లోపల ఏ వాసన లేకపోతే అసలు నీకు కోరిక రాదు. మనకు ఏ కోరికలు వస్తున్నాయో తెలుస్తోంది కదా. ఆ కోరిక తాలుక వాసన లోపల ఉన్నట్లు అర్థం చేసుకొని అందులోనుండి విడుదలపొందటానికి మనం ప్రయత్నం చేయాలి. మీరు ఇంకోటి జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. ఏదైనా అదృష్టం వచ్చి మీద పడింది అనుకోండి ఇది నిజం కాదు ఇది స్వప్నం అనుకోండి. అలాగే ఏదైనా దురదృష్టం వచ్చినప్పడు కూడా ఇది నిజంకాదు ఇది స్వప్నం అనుకోండి. ఇది అలవాటు చేసుకొంటే అదృష్టం వచ్చినప్పడు పొంగిపోవటం, దురదృష్టం వచ్చినప్పడు కుంగిపోవటం తగ్గిపోతుంది. మీకు లోచూపు కలుగుతుంది. సర్వసాధారణంగా అదృష్టం వచ్చినప్పడు పొంగిపోతారు, దురదృష్టం వచ్చినప్పడు కుంగిపోతారు. దీనివలన వ్యక్తిభావన పెరిగిపోతుంది, జన్మలు పెరిగిపోతాయి, దుఃఖం పెరిగిపోతుంది. మీరు వంద ఏళ్ళు బతికినా ఎంతసేపు లోకం వంక చూడటం తప్ప, బయటకు

చూడటం తప్ప లోపలకు చూసుకోరేమిటి అన్నాడు వేమన. మీరు లోచూపు నేర్చుకోవటంలేదు. చనిపోయేవరకు బయటకే చూస్తున్నారు. ఉన్నదంతా లోపలే ఉంది బయట ఏమీ లేదు. లోపలకి చూసేవాడికి కదా ఆత్మసుఖం తెలిసేది అన్నాడు వేమన.

మన మనస్సు మనం చెప్పినట్లు వింటోంది అనుకోండి, సాత్వికంగా ఉంది అనుకోండి, శాంతిగా ఉంది అనుకోండి, మన బంధువులు స్నేహితులు, మన ఐశ్వర్యం ఎవరూ చేయలేని ఉపకారం మన మనస్సే మనకు చేస్తుంది. ఇది జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. మనల్ని రోజూ దేవుడు ముట్టుకోవటంలేదు, జ్ఞానం ముట్టుకోవటంలేదు, మాయ వచ్చి రోజూ ముట్టేసుకుంటోంది. ఏ గంటలో ఎలాగ ఉంటామో మనకు తెలియదు. చాలా మంది ధనవంతులు సామాన్య మానవులతో కలిసి ఉండరు. కొంతమంది బాగా తెలివైనవారు కూడా సామాన్యమానవులతో కలిసి ఉండరు. అంటే వారిలో ఏదో ప్రత్యేకత ఉంది అనుకొంటారు. ప్రపంచ మేధావులలో ఒకడైన ఐన్‌స్టీన్ మనలాగే మామూలుగా ఉన్నాడు, అందరితో కలిసి తిరిగాడు. ఆయన చాలా తెలివైనవాడు కాని నేను మేధావిని అని ఆయన అనుకోలేదు. అందుచేత కామన్‌మేన్‌తో కలిసి ఉన్నాడు. మీకు డబ్బు ఉంటే ఫరవాలేదు కాని నాకు డబ్బు ఉంది, నేను ధనవంతుడిని అనుకొంటే మీరు పాడైపోతారు, మీ మనస్సు పొల్యూట్ అయిపోతుంది. ఐన్‌స్టీన్ ఏమి చెప్పాడు అంటే నేను గొప్ప విషయాలు కనిపెట్టానని ప్రపంచం అనుకొంటోంది కాని వాటిని కనిపెట్టటానికి ఆ తెలివితేటలను ఎవరు ఇచ్చారు, భగవంతుడే ఇచ్చాడు లేకపోతే నాకు సాధ్యంకాదు అన్నాడు. సమాజం నన్ను ఎంతో గౌరవించింది, ఎంతో సహాయం చేసింది. సమాజం నాకు ఎంత చేసిందో అంత తిరిగి సమాజానికి చేయకుండా చనిపోతున్నాను, అదే బాధగా ఉంది అని చెప్పాడు, వాడు ఐన్‌స్టీన్. సమాజం మనకు ఋణపడి ఉంది అని మనం అనుకొంటాము అంటే మన ఆలోచన ఎలా ఉందో, ఎంత పాడైపోతున్నామో చూడండి. మీరు ఇంటికి వెళ్ళి ప్రశాంతంగా కూర్చొని ఆలోచించుకోండి. మన ఇంద్రియాలు, మన మనస్సు మనలను పాడుచేసినట్లు ఇతరులు ఎవరూ మనలను పాడుచేయలేరు. చెవులు ఏవో సినిమా పాటలు వినమంటాయి, కళ్ళేమో బొమ్మలు చూడమంటాయి, నోరు ఏమో ఎవరినో ఒకరిని తిట్టమంటుంది. అంటే ఒక్క ఇంద్రియం మనకు సహకరించటంలేదు. మన ఇంద్రియాలు, మనస్సు మనకు సహకరిస్తే ఈ జన్మలోనే మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది.

నీ సహజస్థితిలో ఉండు అంటే నువ్వు ఎలాగ ఉన్నావో అలాగ ఉండు అని చెప్పటం. మనం అలాగ ఉండలేకపోతున్నాము. మనకు శరీరం వచ్చింది అది మనం కాదు. మనకో మనస్సు ఉంది అది మనం కాదు. మనకు గౌరవం వచ్చింది అనుకోండి అది మనం కాదు. మనకు అగౌరవం వచ్చింది అనుకోండి అది మనం కాదు. మనం కాని గొడవలతో మనం తాదాత్మ్యం పొందటం వలన మనం ఏదిగా ఉన్నామో అదిగా ఉండలేకపోతున్నాము. మీ

శరీరాన్ని మరిచిపోయి, గౌరవాలను మరిచిపోయి, ఏ కోరికలు లేకుండా, ఏమీ ఆశించకుండా హృదయపూర్వకంగా భక్తితో మీరు పనిచేస్తూ ఉంటే ఆత్మసుఖాన్ని పొందుతారు. దానికోసం ప్రయత్నం చేయకుండా బయట ఏదో పొందాలి, ఏదో పొందాలి అని పనిచేస్తూ ఉంటే ఆత్మ సుఖం ఎలా దొరుకుతుంది. సహజస్థితి ఉన్నమాట నిజం, అది లేదు అని అనుకోవద్దు. మీకు కర్తృత్వబుద్ధి ఉన్నంతకాలం జన్మలు తప్పవు, కష్టాలు తప్పవు, మీరు ఏ లోకాలకు వెళ్ళినా దుఃఖం మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టదు. మీరు సాధన చేసి అందులోనుండి విడుదలపొందితే కర్తృత్వం కల్పితమే, సహజస్థితి నిజం అని మీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. ఏదో ఉన్నామండి సంతోషంగా లేము అని కొంతమంది అంటారు. మనిషికి ఎంత ఉన్నా సంతృప్తిలేదు, ఇంక వాడికి సంతోషం ఎలా వస్తుంది. సంతృప్తి లేనివాడికి సంతోషం రాదు. మీకు జ్ఞానం వచ్చేసింది అనుకోండి. జ్ఞానం కలిగితే మీకు వందకోట్లు డబ్బు వచ్చేయదు లేకపోతే మిమ్మల్ని తీసుకొని వెళ్ళి ఏ ప్రధానమంత్రి పదవో ఇవ్వరు. జ్ఞానం రాగానే మనస్సు నష్టపోతుంది, అప్పుడు వాసనలు అన్నీ కాలిపోతాయి, ఈ సృష్టిని దాటి పరమశాంతిలో, ఆనందంలో ఊగిసలాడతాడు, అదీ జ్ఞానం యొక్క వైభవం. వాసనలు మనలో ఎక్కడో లోపల ఉంటాయి. సాధన చేస్తూ ఉంటే ఒకోటి ఒకోటి బయటకు వస్తాయి కాని సాధన చెయ్యకపోతే అవి లోపల ఉన్నట్లు కూడా మనకు తెలియదు. మీ ఇంటి దగ్గర మీరు చేయవలసిన పనులు అన్నీ అయ్యాక మీరు ఒంటరిగా ఖాళీగా కూర్చొన్నప్పడు ఆ టైము ఎలా గడుపుతున్నారో దానినిబట్టి మీ జీవితాలు నిర్మింపబడతాయి అని ఒక రచయిత చెప్పాడు. మీకు మోక్షం వస్తుందా, రాదా అన్నది ఆ టైము ఉపయోగించుకోవటం మీద ఆధారపడి ఉంది అని చెప్పాడు.

అందరూ ఎవరికొంపల్లో వారు పడి ఉంటున్నారు. శరీరాలు కొంపల్లోనే ఉంటున్నాయి అంటే గృహవాసం. నీ శరీరం ఇంట్లో ఎలా పడిఉంటుందో అలాగ నీ మనస్సు గుహలో ఉండాలి అది గుహవాసం. మీరు గృహవాసం చేస్తున్నారు, గుహవాసం కూడా నేర్చుకోండి. మనస్సు శిరస్సులో ఉన్నప్పడు అది విజృంభిస్తుంది. మనస్సు శిరస్సులో కాకుండా ఎక్కువగా హృదయగుహలో కనుక ఉంటే వాసనల యొక్క బలం తగ్గిపోయి, అవి నెమ్మదిగా క్షీణిస్తాయి. అంటే పునర్జన్మ కారణాలు కాలి బూడిద అయిపోతాయి అందుచేత గుహవాసం నేర్చుకోవాలి. ఐన్‌స్టీన్ అన్నాడు మీరు అందరూ కాలేజీలకు వెళ్ళిపోతున్నారు, చదువుకోసం ఇతర దేశాలకు కూడా వెళుతున్నారు, మీరు బాగా చదువుకొంటున్నారు కాని ఆలోచించటం మటుకు నేర్చుకోవటంలేదు, ఎప్పడైనా ఏదైనా ఒక విషయం గురించి మీరు స్వంతంగా ఆలోచించారా మనం స్వంతంగా ఆలోచిస్తే చాలా సమస్యలు పరిష్కారమవుతాయి. ప్రతీ మనిషికి ఆలోచన తక్కువ, ఆవేశం ఎక్కువ. మన ఇంద్రియాలు మన స్వాధీనంలో ఉంటే, మన మనస్సు మన స్వాధీనంలో ఉంటే మన బంధువులతోగాని, స్నేహితులతోగాని, ఐశ్వర్యంతోగాని, అధికారంతోగాని

ఏమీ సంబంధం లేకుండా నూటికి నూరుపాళ్ళు మనం పరమశాంతిని అనుభవించవచ్చు. శరీరం చనిపోయేటప్పుడు కూడా అయ్యో ఈ శరీరం పోతోంది ఏమిటి అని కూడా మీకు అనిపించదు. అటువంటి శాంతిని మనం పొందుతాము. సబ్జక్టును సరిగా అర్థం చేసుకోకుండా ఏవో మంచిపనులు చేస్తున్నాము అంటే దాని వలన పుణ్యం వస్తుంది, కొంతకాలం మీకు రోజులు సుఖంగా వెళ్ళిపోతాయి, తరువాత అది ఖర్చు అయిపోతుంది. సబ్జక్టు మీద శ్రద్ధలేకుండా, అసలు ఏది తొలగించుకోవాలో క్లేరిటీ లేకుండా ఏవో సాధనలు చేస్తున్నాము అంటే ఇలా కోటిజన్మల తరువాత కూడా ఆత్మజ్ఞానం రాదు. అసలు అర్థం చేసుకోవటం కంటే మించిన యోగం లేదు. ఇప్పుడు మనం తలకాయలో ఉంటున్నాము కదా హృదయగుహలోనికి వెళ్ళి రిటైర్ అయిపో అంటున్నారు భగవాన్.

మీరు బాగుపడండి. ఎదుటివారు బాగుపడటానికి మంచి మాటలు చెప్పండి. బాగు పడమని చెప్పండి. వారు బాగుపడరు అనుకోండి, వదిలేయండి, అస్తమాను వారి గురించి ఆలోచించి మీరు తలకాయపోటు తెచ్చుకొంటే మీరు శుభ్రంగా పాడైపోతారు, మూలంలో కుళ్ళిపోతారు, దేనిలోనూ అతిగా ఉండవద్దు. ఇంట్లో అందరూ విరోధులు అనుకోండి, సమాజంలో అందరూ విరోధులు అనుకోండి, మనంతట మనం సుఖంగా ఉంటున్నాము అనుకోండి ఈ సమాజం గొడవ మనకు ఎందుకు? అసలు నువ్వు సుఖంగా ఉండటానికి ఇంట్లోవారితోటి, సమాజంతోటి నీకు పనేమిటి? మనంతట మనం సుఖంగా ఉండలేక వారి జతలు పడితే, వీరి జతలు పడితే సుఖం వచ్చేస్తుందని వెళ్ళి వారితో కలబడిపోవటం, అక్కడ నుండి దుఃఖం కొనితెచ్చుకోవటం, డబ్బు పెట్టి అశాంతిని కొనుక్కోవటం. మీరు ఏదైనా చందాలు ఇస్తే ఇవ్వవచ్చు. మంచిపనులకు చందాలు ఇవ్వటంవలన పుణ్యం రావచ్చు. దాని వలననే మీకు ఆత్మజ్ఞానం రాదు. చందాలు ఇచ్చేటప్పుడు కూడా నేను ఇస్తున్నాను అనే భావనతోటి ఇస్తాము, అహంకారంతోటి ఇస్తాము. బయట చందాలు ఇచ్చినట్లు ఉంటుంది కాని లోపల రోగం పెరిగిపోతుంది, కొంతమంది వారి తెలివితేటలు అన్నీ సమాజానికి ఉపయోగిస్తారు. సమాజం దగ్గర నుండి ఏమీ ఆశించరు. సురేంద్రనాధ్ బెనర్జీ దేశంకోసం చాలా కష్టపడ్డారు, దేశంకోసమే ఆయన టైము అంతా ఉపయోగించాడు. ఫలకాంక్ష లేకుండా దేశానికి సేవ చేసాడు. ఆయన కలకత్తాలో ఒక సభలో మాట్లాడుతూ ఉండగా ఒకడు ఆయన మీద చెప్ప విసిరాడు. అప్పుడు ఆయన ఒకమాట అన్నాడు. నేను అన్నీ వదులుకొని 40 సం॥లు ఈ దేశానికి సేవచేస్తే ఈ ప్రజలు నాకు చెప్ప బహుమతిగా ఇచ్చారు అని బాధపడ్డాడు. ఆయన గొప్పవాడేకాని అహంభావన ఉంటుంది కదా. ఆ చెప్ప చూసేటప్పటికి ఆయన చేసిన సేవ సడన్‌గా గుర్తుకువచ్చి వికలం అయిపోయాడు. అహంకారం అటుకొడితే ఇటు వస్తుంది, ఇటుకొడితే అటువస్తుంది. అది తొందరగా మనిషిని విడిచిపెట్టదు. మనం ప్రయత్నం

చేయవచ్చు కాని గురువు దయలేకుండా, ఈశ్వరుని దయ లేకుండా దానిని బయటకు గెంటలేము. అది పెద్ద బండరాయి లాంటిది. దానిని గెంటటానికి మన ప్రయత్నం ఒక్కటే సరిపోదు. ఈశ్వరుని దయ ఉండాలి. ఆయన దయ ఎప్పుడు వస్తుందో చెప్పలేము. మనం ఈ బొమ్మలను చూసి ఈశ్వరుని పాదాలను విడిచిపెట్టకూడదు. తుకారామ్ జీవితంలో ఎన్నో అవమానాలు పొందాడు. ఇక్కడ మీరు గ్రహించవలసింది ఏమిటి అంటే అవమానాలు రాకముందు ఆయన ఎలా ఉన్నాడో అవమానాలు వచ్చినప్పుడు కూడా అలాగే నిర్మలంగా కూల్‌గా ఉన్నాడు. అలాగే మీ జీవితంలో కూడా ఏవో గొడవలు వస్తూ ఉంటాయి. వాటిని చూసి మీరు కంగారు పడవద్దు. మీరు లోపల శాంతిగా ఉన్నారు అనుకోండి. పరిస్థితులను బట్టి మీకు ఏదైనా దుఃఖం వచ్చినా అది దూరంగా ఉండి మిమ్మల్ని చూసి వెళ్ళిపోతుంది. మీ దగ్గరకు ఎందుకు రాదు అంటే మీరు లోపల శాంతిగా ఉన్నారు అంటే పరమాత్మకు దగ్గరగా ఉన్నారు. లోపల ఉన్న పరమాత్మతో మనం సన్నిహితంగా ఉంటే దుఃఖం దగ్గరకు రాదు, దూరం నుండే చూసి వెళ్ళిపోతుంది. అలాగే లోకానికి సంబంధించిన సంతోషం కూడా వచ్చి మిమ్మల్ని ముట్టుకోదు. మొట్టమొదట దూరం నుంచి చూసి వెళ్ళిపోతాయి. పరమాత్మతో సన్నిహితంగా కాకుండా, ఏకమైపోయారు అనుకోండి మొత్తానికి అవి రావటం మానేస్తాయి.

మీకు ఆస్తులు ఉండవచ్చు అవి మీరు కాదు, మీకు దేహం ఉంది అది మీరు కాదు, మీకు గౌరవాలు, అగౌరవాలు రావచ్చు అవి మీరు కాదు. ఇవి ఏమీ మీరు కాదు. మీరు కాని గొడవలతో తాదాత్మ్యం పొందితే మీరు పైకి బాగానే ఉన్నా లోపల కుళ్ళిపోతారు. అందువలన వీటితో కలపవద్దు. మనంతట మనం జ్ఞానం నేర్చుకోలేకపోతున్నాము. అందుచేత ఏ తలుపు సందులోనో పెట్టి మనలను నొక్కి లోపలఉన్న మాయనంతా కక్కించి మనకు జ్ఞానం నేర్పుతాడు, వాడు ఈశ్వరుడు. మనలను రోజూ మాయ ముట్టుకొంటోంది, దానివలననే మనకు అశాంతి. రోజూ మనలను ముట్టుకోవటం ఏదో రకంగా మనలను ఏడిపించటం అదే దానికి పని. మీరు భగవంతుడికి సన్నిహితంగా ఉంటే లోకం గొడవలు ఏమీ మిమ్మల్ని ముట్టుకోవు. లోపల రజోగుణం ఉన్నంతసేపు మనకు శాంతిరాదు. రజోగుణంలో నుండి కోరిక వస్తుంది. కోరికలో నుండి కోపం, ద్వేషం, కక్ష అన్నీ వస్తాయి. లోపల నిప్పు ఉన్నా పొగ దానిని కనబడనివ్వదు. అలాగే మన హృదయంలో జ్ఞానం ఉన్నా అది మనకు కనబడకుండా కామం దానిని కప్పేస్తోంది. కామక్రోధములు రజోగుణం నుండి వస్తున్నాయి, రజోగుణం తాలుక వికారాలు అవి. రజోగుణాన్ని తగ్గించుకోకుండా అవి తగ్గవు. రజోగుణం తాలుక వికారాలు తగ్గితే వాడు శాంత మనస్కుడు అవుతాడు. రజోగుణం తాలుక వికారాలనుండి నీవు విడుదల పొందితే సుఖసముద్రంలో, శాంతిసముద్రంలో ఈదులాడుతావు. ఈ శరీరాన్ని మనస్సు కల్పించింది. ఎందుకు కల్పించింది అంటే దానిని ఉపయోగించుకోవటానికి

కల్పించింది. కోరికలు అన్నీ మనస్సులో ఉన్నాయి. అవి నెరవేర్చుకోవటానికి శరీరం ఉండాలి కదా దానికి శరీరాన్ని ఉపయోగించుకొంటుంది. మనకు మనోనాశనం అవ్వలేదు కాబట్టి ఈ శరీరాలు వస్తున్నాయి. మనోనాశనం అయ్యింది అనుకోండి ఇంక శరీరంతో వాడికి పనిలేదు. ఇంకవాడికి పునర్జన్మ లేదు. ఇది మీరు అర్థం చేసుకోవాలి. ఇతరుల మీద ఆధారపడటం వలన వచ్చే సుఖం, శాంతి అవి ఎప్పటికైనా ప్రమాదమే. అవి స్వతంత్రమైనవి కాదు, అవి ఎప్పటికైనా ఊడిపోతాయి. మీరు చేసే స్నేహాల వలన పరిణామంలో దుఃఖం వస్తూ ఉంటే దేనికా స్నేహాలు అంటున్నారు. మీకు ఉన్న బంధుత్వాలు, స్నేహాలు, లోకంతోటి మీకు ఉన్న బంధాలు ఇవి అన్నీ పేకముక్కల కోటవంటివి, గట్టిగా గాలి వేస్తే అన్నీ కూలిపోతాయి. మీ దేహంతోటిగాని, ఇంద్రియాలతోటిగాని, ప్రకృతితోగాని, లోకంతోగాని సంబంధంలేని సుఖం మీ హృదయంలో ఉంది, అది స్వతంత్రమైనది, అదే ఉత్తమసుఖం, అది మీకు అనుభవంలోనికి వస్తే ఇంక దానికి ముగింపు లేదు, అలా ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది, ఈలోపుగా మీ దేహానికి మరణం వచ్చింది అనుకోండి అయినా అది అలా కంటిన్యూ అయిపోతుంది. ఇప్పుడు మనం లోకంలో అనుభవించే సుఖాలలో దుఃఖం కలిసి ఉంటుంది, వీటివలన పరిణామంలో దుఃఖం వస్తుంది. ఉత్తమసుఖం అటువంటిదికాదు. ఉత్తమసుఖంలో ఇంక దుఃఖం కలవదు. ఉత్తమసుఖాన్ని పొందటానికి మనం సాధన చెయ్యాలి, దానికోసం ఈ దేహాన్ని ఉపయోగించుకోవాలి.

మనస్సులో కల్మషం లేకుండా జీవించండి. కల్మషం లేనివారిని లోకం అమాయకులు అనుకొంటుంది. లోకం అనుకొంటే అనుకోనివ్వండి. మనస్సును పరిశుద్ధంగా ఉంచుకోండి. మనస్సు పరిశుద్ధంగా లేకపోతే స్పష్టతరాదు. ఇప్పుడు నువ్వు నీ దేహంతో ఏకంగా ఉంటున్నావు, మనస్సుతో ఏకంగా ఉంటున్నావు. అలాగే నీ లోపలఉన్న బ్రహ్మపదార్థంతో ఏకంగా ఉండు. నీ మనస్సులో కల్మషం లేకుండా జీవిస్తూ ఉంటే అది నీకు సాధ్యమవుతుంది. కల్మషం రాకుండా ఉండాలంటే నువ్వు మాటలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి, ఆలోచనలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి, చేతలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి, ఈ మూడూ ఏకంగా ఉండాలి. ఇవి రకరకాలుగా ఉంటే కల్మషం వచ్చేస్తుంది. కల్మషం ఉంది అనుకో నీవు రూపబుద్ధిలో నుండి, నామబుద్ధిలోనుండి విడుదలపొందలేవు. కొంతమంది పేరుకోసం ఏడుస్తూ ఉంటారు, ఆ పేరులో ఏముంది. రూపం ఎంత కల్పితమో నామం కూడా అంతే కల్పితం. కొంతమంది మీ చేత్తోటి ఇవ్వకండి మా చేత్తో ఇస్తాము అంటారు. అదొకరకమైన అహంకారం. ఏదో చెయ్యి ఇస్తోంది కదా. యోగి అంటే కల్మషం లేనివాడు, శాంతచిత్తం కలిగినవాడు, బ్రహ్మంలో ఏకమైనవాడు. వాడు సుఖాన్ని కోరుకోనక్కరలేదు, ఉత్తమసుఖం వచ్చి వాడిని వరిస్తుంది. మీరు మొఖాన్ని ఈశ్వరుడివైపుకి తిప్పి ఉంచితే చాలు మిగతా పని అంతా ఆయనే చూసుకొంటాడు. నువ్వు యోగ్యత సంపాదిస్తే చాలు మిగిలిన

పని ఆయనే పూర్తి చేస్తాడు, నిన్ను హృదయగుహలోనికి గెంటుకొనిపోయి ఆయన స్వరూపాన్ని నీకు ఇస్తాడు. అప్పుడు ఉత్తమసుఖాన్ని పొందుతావు, అదే కడసారిజన్మ.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 12-02-2010, చించినాడ)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈరోజు శివరాత్రి. అంటే శివుడు లింగరూపం ధరించినరోజు. శివుడు అంటే మంగళకరుడు. అంటే క్షేమాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. మొదటిలింగం అరుణాచలం అని చెపుతారు. సమాజం అంటే జనసమూహము. వ్యక్తి బాగుపడకుండా సమాజం బాగుపడదు. మనం బాగుపడకుండా సమాజం బాగుపడాలి అంటే దానికి అర్ధం లేదు. శివరాత్రి రోజున చాలామంది భోజనం చెయ్యరు కాని మనం భోజనాలు చేసి ఇక్కడ కూర్చొన్నాము. శివరాత్రి రోజున బోయవాడి కథ ఎక్కువగా చెపుతారు. కొంతమందికి ఏ రోజున పనికి వెళ్లకపోతే ఆరోజున అన్నం ఉండదు. శివరాత్రి రోజున ఆ బోయవాడికి పని దొరకలేదు అందుచేత ఆ రోజున అన్నం లేదు. అంటే పగలు భోజనం లేదు రాత్రి నడుము వాల్చుకోవటానికి ఒక చెట్టు మీద కూర్చుని కాలక్షేపానికి ఆ పత్రిని గిల్లి కింద వేస్తున్నాడు. ఆ చెట్టుకింద శివలింగం ఉంది, అది వాడికి తెలియదు. ఆ పత్రి అంతా శివలింగం మీద పడుతోంది. ఆ పత్రికి బాగా మంచు పట్టింది, అది కూడా శివలింగం మీద పడుతోంది. అంటే వాడికి తెలియకుండా పత్రితోటి పూజ చేస్తున్నాడు, పత్రిమీద ఉన్న నీరు శివుడికి అభిషేకం చేస్తున్నాయి. అంటే వాడికి పగలు ఉపవాసం, రాత్రి జాగరణ శివపూజ అయిపోయింది, వాడికి మోక్షం వచ్చేసింది. అంటే వాడు తెలియక చేసాడు. తెలియక చేస్తేనే అంత ఫలితం వచ్చింది ఇంక తెలుసుండి చేస్తే ఇంకెంత ఫలితం వస్తుంది అని ఈ బోయవాడి కథ చెపుతారు.

మీరు ఒకటి జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి. రూపాన్నిబట్టి శక్తి ఉండదు. మనం భగవంతుడిని అనేక రూపాలతో, నామాలతో పూజిస్తూ ఉంటాము కాని ఉన్నది ఒక్కడే. కొంతమంది కృష్ణుడిని, కొంతమంది శివుడిని, కొంతమంది రాముడిని, కొంతమంది గురువును పూజిస్తారు. మన ప్రయత్నం లేకుండా మన మనస్సు ఎక్కడ నిలబడుతోందో అక్కడే మనం ఉపాసన చెయ్యాలి. చాలామంది వికారం మనుషులు ఉంటారు. వారు గంటకో రకంగా ఉంటారు. వారిలో వికారంగా ఉన్న మనస్సు నిర్వికారంగా అవ్వాలంటే రామనామం చెయ్యమని చెపుతారు. రామనామం సర్వరోగనివారిణి. పూర్వజన్మల నుండి వచ్చిన వాసనలు మన మనస్సును సరిగా ఉండనివ్వవు. రామనామం మనలను నిర్వికార స్థితికి తీసుకొనిపోతుంది. తులసీదాస్ గారికి భార్యే గురువు. తులసీదాస్‌గారి భార్య ఏమంది అంటే నీకు నా మీద ఉన్న ప్రేమ, నామీద ఉన్న మోహం నీకు రాముడి మీద ఉంటే ఈపాటికి నీకు మోక్షం వచ్చేసును అంటుంది.